

PRIMERA IMPRESSIÓ SOBRE L'EXCM. JOSÉ OMELLA

OPINIÓ

Lluís Busquets i Grabulosa

«Quan va ser nomenat Marcelo González Martín, vaig escriure que Barcelona no necessita bisbes baixats amb paracaigudes sinó sortits de la pròpia comunitat»

Ni Vives ni Taltavull ni Saiz Meneses ni José Alegre Vilas, l'abat de Poblet, ni el prior del mateix monestir, **Lluç Torcal**. Cap dels qui eren a la travessa -ni dels tapats-. El bisbe de Barcelona serà **Juan José Omella**, un pastor senzill, proper, afable amb dots «socials» -amb «flaire d'ovella», en paraules del papa **Francesc**-, com ja havien apuntat des del passat gener **José Manuel Vidal** i **Jordi Llisterra**, l'home de la web oficiosa del bisbat de Barcelona, «Catalunya Religió».

Quan el 1967 va ser nomenat per a la seu de Barcelona **Marcelo González Martín**,

servidor ratllava els 20 anys i vaig escriure un article titulat: Bisbes amb paracaigudes. Hi deia, en poques paraules, que l'Església de Barcelona no necessita bisbes baixats amb paracaigudes sinó sortits de la pròpia comunitat eclesial.

Arribarà un dia que cada església local haurà de poder, millor dit, tindrà l'obligació, d'elegir el seu bisbe, com en el primer cristianisme. El meu pensament no sols no ha canviat sinó que s'ha afermat. Si una comunitat no és capaç de nodrir els seus futurs líders és un fracàs com a comunitat. Però ja ha passat el temps de les campanyes «Volem bisbes catalans!». **Pau VI** la va entendre al seu moment, amb un xic de retard, i **Francesc**, si convingués, també ho faria.

Abans i després que el cardenal **Martínez Sistach** complís 78 anys el passat abril, s'han sentit moltes coses. Entre elles, que no volia desaferrar-se de la cadira. Fins i tot havia sonat el cardenal **Cañizares** abans d'aterrar a València. **Llisterra** va escriure Barcelona no necessita un paracaigudista i va esdevenir l'ase dels cops dels de la crosta. Però és obvi que l'hora de **Martínez Sistach** havia arribat a la fi. Els temes de diàleg entre creients i no-creients de l'«Atri dels gentils» -una iniciativa beneïda per l'anterior papa-, segons Antoni Vives mateix, havien «navegat lluny de la complexitat del món d'avui». «Germinans Germinabit», la web ultracatólica que no va parar fins que **Oriol Domingo** esdevin-

gué invisible a *La Vanguardia*, també li feia la guitza fins al punt de publicar el passat 7-IV que era ell qui vetava Omella. El cardenal aleshores s'empescà allò de la Pastoral de les Grans Ciutats i l'actual papa li va fer el discurs per al Congrés Internacional el passat 27-XI-2014. Sabia que no el traurien fins passat el Sínode de la família, però el darrer Sínode ja és història. No podia esperar sinó el relleu. Com es diu ara a Roma, a mena d'acudit quan el Papa prescindeix d'algú -i es veu que va prescindir de molta gent-, li *ha fatto misericordia*.

Omella va néixer a Cretas, un poblet del Terol on es parla el «xapurraeo» -no pas català-. Estudià en centres de formació dels Pares Blancs a Lovaina i a Jerusalem; per tant, té un bon coixí intel·lectual. Ordenat l'any 1970, fou rector de Calanda, passà un any de missioner al Zaire i el 1996 ja era bisbe auxiliar de Saragossa. Ha estat bisbe de Barbastro-Monsó -1999-2004-, abans d'ocupar la seu de Calahorra i La Calçada-Logronyo. Els seus padrins? És amic personal del cardenal **Santos Abril**, també terolès, arxipreste de Santa Maria la Major, on va tenir lloc la conxorxa clandestina per l'elecció de **Francesc**, i de l'hondureny **Rodríguez Mareadiaga**, ambdós molt propers al Papa. Res d'estrany que fos nomenat per Roma membre de la Comissió de bisbes, dirigida pel cardenal **Ouellet**, on es debaten els nomenaments episcopals de tot el món. A més té bon predicament entre els companys que el van elegir presi-

«Abans i després que el cardenal **Martínez Sistach** complís 78 anys s'han sentit moltes coses. Entre elles que no volia desaferrar-se de la cadira»

«La càrrega que li ve no és fàcil. Li caldrà alguna cosa més que classes de català: classes per entendre el teixit clerical i social barceloní, la fractura de la diòcesi en temps de **Carles**»

dent de la Comissió de Pastoral Social.

La càrrega que li ve al damunt no és fàcil. Li caldrà alguna cosa més que classes de català: classes per entendre el teixit clerical i social barceloní, la fractura que va sofrir la diòcesi en temps de **Carles**, per què el seu nomenament suposa una derrota per al sector denominat nacionalclericalisme des de l'altra posició. Li aconsellaria que abans d'aterrar, llegís Les dues tradicions. Història espiritual de les Espanyes, de **Carles Cardó**, les actes del Concili provincial tarragoní, Arrels cristianes de Catalunya i la meua Carta al Papa d'un creient crític. Li caldrà demanar-se per què serà rebut amb educada cordialitat però sense entusiasme. I guanyar-se clergat i fidels des de baix. Obrint les oïdes i obrint el Palau Episcopal -un Palau amb el «Pacte de les catacumbes» al damunt com una espasa de Dàmocles- al diàleg de tots els sectors. I tots vol dir tots.

Lluís Llach declara com a diputat un patrimoni de 9,8 milions d'euros

► Artur Mas té propietats per 615.000 euros, per sota d'Albiol i d'Iceta, tots dos amb un milió

BARCELONA | EFE/DdG

El Parlament de Catalunya va fer públiques ahir les declaracions de béns i d'activitats dels 135 diputats de la nova legislatura. Entre les fitxes de tots els diputats, un dels que compta amb més patrimoni declarat és el cantautor i cap de llista de Junts pel Sí per Girona, **Lluís Llach** amb 9,8 milions d'euros repartits entre set habitatges, locals o finques rústiques per un valor total de 569.375,62 euros, amb 136.000 euros en comptes i dipòsits, participacions en societats per valor de 594.744,5 euros, 8,52 milions d'euros en altres valors mobiliaris, a més d'un veler Nordwind i 180.000 euros de deute.

La presidenta del Parlament, **Carme Forcadell**, disposa d'un habitatge de propietat al 50% adquirit el 1983 i amb un valor cadastral o preu d'adquisició de 77.037,01 euros, així com una finca rústica de 1.090 euros i dos garatges per valor de 12.732,72 euros, a més de 124.607 euros en comptes corrents i altres dipòsits i 21.080 en accions o béns similars.

El president en funcions, **Artur Mas**, va declarar un patrimoni de 615.000 euros; una tercera part dels quals són l'habitatge i una al-

tra tercera part correspon a un pla de pensions. La resta es divideix entre els diners disponibles en comptes corrents (127.000 euros) i 45.000 euros més en accions, segons va informar *El País*.

El cap de llista de Junts pel Sí, **Raül Romeva**, declara dos habitatges de propietat al 50%, un heretat el 2006 per valor de 413.649 euros i l'altre de compravenda de 49.073 euros, amb uns 4.000 euros en comptes corrents i dipòsits bancaris i un préstec hipotecari amb 26.133,55 euros pendents d'amortitzar. El president del grup parlamentari de Junts pel Sí, **Jordi Turull**, compta amb un habitatge per valor de 49.677,67 euros, 69.104,18 euros en comptes corrents o dipòsits, un pla de pensions amb 42.966,74 euros i un Toyota Land Cruiser.

En la fitxa del president d'ERC, **Oriol Junqueras**, figura un habitatge de propietat al 50% de 199.840,89 euros i un altre immoble urbà heretat amb un valor de 60.000 euros, així com 19.626,18 euros en comptes i dipòsits bancaris, 57.884,01 euros en altres fons d'inversió, un pla de pensions amb 111.220,65 euros i dos vehicles: un Renault Clio i un Renault Grand Scenic.

Els diputats durant un ple del Parlament de Catalunya.

Baños -CUP- compta amb 11.000 euros en comptes corrents i Gabriel en declara 25.000 i un Volkswagen Polo

En la fitxa de la presidenta del grup parlamentari de Ciutadans, **Inés Arrimadas**, consten 85.000 euros en comptes i dipòsits bancaris i 4.900 euros en accions i béns anàlegs.

El portaveu parlamentari de Ciutadans, **Carlos Carrizosa**, declara 10.000 euros en comptes corrents o dipòsits, 3.000 euros en accions, un pla de pensions de 20.000

euros i un Toyota Land Cruiser 3.0. En el cas del líder dels socialistes catalans, **Miquel Iceta**, figuren dos habitatges per un valor total de 569.713,02, un altre immoble urbà de propietat al 50% de 15.221,40 euros, 11.520,49 euros en comptes corrents i dipòsits, 132.645,19 euros en accions o similars, 104.849,21 euros en altres valors mobiliaris, una pintura de 10.000 euros, un Volkswagen Golf TDI de segona mà, així com dos préstecs que sumen 315.048,87 euros.

En la fitxa del líder de Catalunya Sí que es Pot, **Lluís Rabell**, apareix un habitatge de propietat al 50% heretat el 1989 amb un valor de

98.917,9 euros i un local de propietat al 20 % de 924.348,80 euros.

Quant al portaveu parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, **Joan Coscubiela**, assegura disposar de dos habitatges -un d'ells heretat per un valor total de 142.786,54 euros, un altre habitatge al 50 % de 32.473,60 euros, 78.244,22 en comptes i dipòsits, a més d'un préstec amb garantia hipotecària amb 192.378,54 euros per amortitzar.

El president del grup parlamentari del PP, **Xavier García Albiol**, declara posseir dos habitatges per un valor sumat de 550.000 euros, un altre habitatge en propietat al 50 % de 300.000 euros, tres garatges de 15.000 euros cadascun, un altre immoble urbà al 50% de 3.000 euros, 120.000 euros en comptes i dipòsits, 3.000 euros en accions o similars, un Toyota Auris, un veler Bavaria i un préstec hipotecari amb 306.000 euros per amortitzar.

El portaveu parlamentari del PP, **Enric Millo**, declara cinc habitatges i immobles urbans de propietat al 16 % amb un valor total de 163.604,81 euros, 600 euros en comptes i dipòsits, 24.000 euros en accions i similars, un pla de pensions de 17.328 euros, a més d'un turisme i 50.382,27 euros d'un préstec.

Segons el declarat pel cap de llista de la CUP, **Antonio Baños**, simplement compta amb 11.000 euros en comptes corrents o dipòsits bancaris, mentre que la portaveu del grup, **Anna Gabriel**, declara 25.000 euros en comptes o dipòsits i un Volkswagen Polo.